

Ingvar Svensson – min mentor

Jag har alltid varit intresserad av djur och natur, särskilt fjärilar och fåglar. Intresset ökade när jag började arbeta i skogen.

När jag gick på Hvilans folkhögskola i Åkarp 1965-1967 frågade min morbror, som bodde i Lund, om jag kunde hjälpa hans granne att fälla två popplar som stod vid en grind. De hade blivit för stora. Det var våren 1966. Det visade sig att grannen hette Nils Burrau, en välkänd entomolog. Efter fullgjort arbete och efter fikat visade han mig sin stora fjärilssamling. När jag gick därifrån hade jag fått några spännbräden, nålar och remsor och även ett välkomnande till entomologmötena i Lund.

Intresset gick på sparlåga några år. Det blev mest dagfjärilar och de nattdjur som kom till blandljuslampan vid husen. 1970 började jag på Skåneskog, som bland annat skötte skogarna på Vegeholms Gods. En vårdag 1971 kom ett äldre par gående på skogsvägen. Mannen höll en fjärilshåv bakom ryggen. Det var Harry Rydén med fru. Vi började prata fjärilar. När jag då talade om att jag inte hade något elverk, bjöd han in mig att följa med honom på nätterna och fånga fjärilar på hans fjärilslakan. Han tyckte att jag skulle åka till entomologmötena i Lund och bli medlem i Lunds Entomologiska Sällskap.

Hösten 1971 åkte jag till höstmötet, som var välbesökt. Där kom bland annat fram en man och presenterade sig som Ingvar Svensson. Jag visste vem jägmästare Ingvar Svensson var då jag hade arbetat för Skogsvårdstyrelsen i Kristianstad 1967-68, men aldrig träffat honom. Jag fick frågan om jag hade samlat fjärilar länge och svarade då att jag hade hållit på ett par år med storfjärilar. Ingvar tyckte att jag skulle börja med småfjärilar också, för där fanns mycket intressant att hitta. Han ställde gärna upp och hjälpte mig med artbestämningen.

Mitt första elverk köpte jag 1976 från England. Vi bodde då i Tullstorp nedanför Hallandsåsen. Där samlade jag in en del småfjärilar. Nu var problemet att ta sig till Ingvar i Österslöv och få hjälp med artbestämningen. Det var ju ungefär 12 mil dit. Jag löste problemet genom att mel-

Ingvar i sin typiska pose framför lampan som jag minns honom.

lan nyår och trettonhelgen 1977 kombinera en arbetsresa till Kristianstad, där jag skulle hämta reservdelar till huggarnas motorsågar som jag servade, med en resa till Österslöv, där jag blev hjärtligt mottagen av Ingvar och hans fru Elsa, som jag träffade för första gången.

I december 1979 flyttade jag med min familj till Balsby eftersom jag hade fått nytt jobb som virkesmätare med placering vid Nymölla pappersbruk. Nu var det lättare att få hjälp med småfjärilarna då jag själv hade dåligt med litteratur. Ingvar ställde gärna upp med artbestämningen. Det blev också många kvällar och nätter ihop med Ingvar vid fjärilslamporna runt om i Skåne.

1983 byggde jag mig en husbil för att kunna samla i hela Sverige. Då tipsade Ingvar mig om många fjärilslokaler i Norrland. Ingvar hade ju tidigare arbetat i norra Norrland. Jag kommer särskilt ihåg Ingvars glädje när han fann silverfläckspraktmal *Buvatina stroemella* i Ensjöreservatet i Ramsjö, Hälsingland, ett Domänreservat med en riktig gammelskog. Artgränsen flyttades

50 mil norrut.

När mobiltelefonen kom hade vi täta kontakter på våra fjärilsresor. Jag fick många tips om fina fjärilslokaler.

Vi träffades ofta på Gotland. När jag och min hustru Sylvia övernattade på Prästånget i Fide 1999, kom Magnus Wedelin och frågade vad vi gjorde på "hans och Göran Palmqvists (Palles) övernattningsplats". Efter lite fjärilsprat frågade Magnus om vi ville vara med och uppvakta Ingvar eftersom han fyllde 80 år just den dagen. Vi skulle köra till Sproge kyrka då Magnus visste att Ingvar och Elsa skulle komma dit. Under tiden skulle Magnus och Palle köra och köpa en tårta, som vi skulle uppvakta med. Vi väntade in Ingvar och Elsa vid kyrkan och när de hade anlänt satte vi oss vid bordet som fanns där, utan att tala om att Magnus och Palle var på väg efter en tårta. Efter ca en timme kom de med prinsesstårten. Ingvar blev riktigt överraskad. Där satt vi och åt tårta mitt på dagen i över 30 graders värme i solen.

När det var entomologmöten i Lund kom Ingvar och hämtade mig på vägen söderut. Efter entomologmötena under de tre första åren på åttiotalet, hälsade vi på Elisabet och Sten, Ingvars barn, som bodde i Lund. Nätterna blev i regel sena, vi var inte hemma förrän vid tre-tiden. Diskussionerna i husbilen med Ingvar blev många och trevliga under närmare 30 år.

Sommaren 2010 hade jag och Sylvia sen semester. Den förste augusti ringde Ingvar och undrade var vi var någonstans. Jag svarade att vi var några mil norr om Gävle på väg till Hornslandet. Han undrade om vi inte kunde köra ned till Sandarne vid fågelreservatet Stenö i Hälsingland, för det var en intressant fjärilslokal. Det blev tre nya landskapsfynd för mig där.

Samma höst var Ingvar och jag ofta ute och letade minor, särskilt guldmalsminor, och det gav mig en hel del nya arter. Sista gången vi var ute och letade minor och annat i fjärilsväg var den tredje november. Vi sökte på trampört *Polygonum aviculare* för att se om vi kunde hitta galler av trampörtsgallmal *Augasma aeratella*. Vi var både ute på Landön och i Åhus men hittade inga galler. Ingvars kommentar var att ytterligare en art troligen hade försvunnit från landet.

När Ingvar hade hittat en ny småfjäril för landet hörde han alltid av sig, och var det i Skåne åkte vi tillsammans till den lokal som Ingvar hade tagit den på.

Jag har mist en trogen vän och mentor. Saknaden är stor.

*Bo Olsson
Truls Karls väg 28, Balsby
291 94 Kristianstad
olbs@telia.se*